॥ ५ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति ॥ १ ॥ तत्पुरमितिसंबंधः द्विजातिभिस्त्रैवर्णिकैः ॥ २ ॥ ३ ॥ तंप्रति धृतराष्ट्रंअपृच्छत् ॥ ४ ॥ कुशलेनअस्मत्कुशलहेतोः ॥ ५ ॥ आत्मरतिःआत्मनःस्वस्योत्कर्षएवरतिर्यस्य नतुधर्ममन्वीक्षतेइतिभावः दृढात्मेतिपाठेकठिनचित्तः ॥ ६ ॥ अव्ययंधनादेरविनाशं ॥ ७ ॥ र म्यतांक्रीडाक्रीयतां ॥ ८ ॥ दुरोदराद्यूतकाराः कितवान्धूर्त्तान्कपटिनइतियावत् इत्यागतःइतिहेतोः जुषस्वरोचय ॥ ९ ॥ बुध्यमानः अन्येजायांपरिमृशंत्यस्ययस्यागृधद्वेदनेवाज्यःक्षः पितामाताभा

तदद्यविदुरप्राप्यराजानंममशासनात् ॥ क्षिप्रमानयदुर्धर्षंकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरं ॥ ५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिद्यूतपर्वणियुधिष्ठिरानयनेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ततःप्रायाद्विदुरोश्वैरुदारैर्महाजवैर्बलिभिःसाधुदांतैः ॥ बलान्नियुक्तोधृतराष्ट्रेणराज्ञामनीषिणां पांडवानांसकाशे ॥ १ ॥ सोभिपत्यतदध्वानमासाद्यनृपतेःपुरं ॥ प्रविवेशमहाबुद्धिःपूज्यमानोद्विजातिभिः ॥ २ ॥ सराजगृहमासाद्यकुबेरभवनोपमं ॥ अभ्यागच्छतधर्मात्माधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरं ॥ ३ ॥ तंवैराजासत्यधृतिर्महात्माअजातशत्रुर्विदुरंयथावत् ॥ पूजापूर्वंप्रतिगृह्याजमीढस्ततोऽपृच्छद्धृतराष्ट्रंसपुत्रं ॥ ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच विज्ञायतेतेमनसोऽप्रहर्षःकच्चित्क्षत्तःकुशलेनागतोसि ॥ कच्चित्पुत्राःस्थविरस्यानुलोमावशानुगाश्चापिविशोथकच्चित् ॥ ५ ॥ विदुरउवाच राजामहात्माकुशलीसपुत्रआस्तेवृतोज्ञातिभिरिंद्रकल्पः ॥ प्रीतोराजन्पुत्रगुणैर्विनीतोविशोकएवात्मरतिर्महात्मा ॥ ६ ॥ इदंतुत्वांकुरुराजोभ्युवाचपूर्वंपृष्ट्वाकुशलंचाव्ययंच ॥ इयंसभात्वत्सभातुल्यरूपाभ्रातॄणांतेदृश्यतामेत्यपुत्र ॥ ७ ॥ समागम्यभ्रातृभिःपार्थतस्यांसुहृद्द्यूतंक्रियतांरम्यतांच ॥ प्रीयामहेभवतांसंगमेनसमागताःकुरवश्चापिसर्वे ॥ ८ ॥ दुरोदराविहितायेतुतत्रमहात्मनाधृतराष्ट्रेणराज्ञा ॥ तान्द्रक्ष्यसेकितवान्सन्निविष्टानित्यागतोहंनृपतेतज्जुषस्व ॥ ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच द्यूतेक्षत्तःकलहोविद्यतेनःकोवैद्यूतंरोचतेबुध्यमानः ॥ किंवाभवान्मन्यतेयुक्तरूपंभवद्वाक्येसर्वएवस्थिताःस्म ॥ १० ॥ विदुरउवाच जानाम्यहंद्यूतमनर्थमूलंकृतश्चयत्नोस्यमयानिवारणे ॥ राजाचमांप्राहिणोत्त्वत्सकाशंश्रुत्वाविद्वन्श्रेयइहाचरस्व ॥ ११ ॥

तरएनमाहुरजानीमोनयताबद्धमेतमितिश्रुत्युक्तान्द्यूतदोषान्जानन् अक्षःपाशोयस्यवेदनेबुद्धौ अगृधत्गर्धंकृतवान् वाजीवेगवान् अक्षैर्दीव्येइतियस्यबुद्धिरुत्पन्नाससद्यएवपराभूयतइत्यर्थः तथापिआज्ञा गुरूणांह्यविचारणीयेतिन्यायेनतत्त्वदुक्तमवश्यमनुतिष्ठेयमित्याह किंवेति सर्वेवयंपांडवाः ॥ १० ॥ द्यूतेकृतेइहलोकहानिर्गुर्वाज्ञोल्लंघनेपरलोकहानिरतःश्रेयआमुष्मिकंहितंगुर्वाज्ञापालनंप्रशस्तं तदेवआचरेत्यर्थः ॥ ११ ॥

Digitized by Google